

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 372/2022-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 8CoCsp/7/2021 a postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 10Csp/92/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. mája 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol v namietaných konaniach pred všeobecnými súdmi v procesnom postavení žalobcu, ktorý sa žalobou proti žalovanému domáhal určenia, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretá medzi stranami konania je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca sa zároveň domáhal určenia neplatnosti zmluvnej podmienky v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Zo strany sťažovateľa došlo 31. mája 2018 k čiastočnému späťvzatiu žaloby.

3. Okresný súd rozsudkom č. k. 10Csp/92/2017 z 5. októbra 2020 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 8CoCsp/7/2021 z 25. januára 2022 v časti konanie zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Krajský súd 24. februára 2022 vrátil spisový materiál okresnému súdu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že do podania ústavnej sťažnosti nebolo ešte vyšším súdnym úradníkom rozhodnuté o výške trov konania. Celé konanie trvá 4 roky, 6 mesiacov a 8 dní.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľa, že od právoplatného skončenia veci nebolo okresným súdom rozhodnuté o výške trov konania.

III.1. K namietanému postupu krajského súdu:

7. Z ústavnej sťažnosti je zrejmé, že krajský súd 24. februára 2022 vrátil spisový materiál okresnému súdu, aby vykonal všetky potrebné procesné úkony vrátane rozhodnutia o výške trov konania. Je všeobecne známou skutočnosťou, že rozhodovanie o výške trov konania je podružnou agendou okresného súdu. Obsahom referenčných noriem je porušenie práva na včasnú súdnu ochranu v rámci konceptu tzv. iného zásahu súdu. Ústavný súd opakovane judikoval, že ak sa má uvedeným právam vyhovieť, musí ísť o stále trvajúci zásah (IV. ÚS 632/2018, I. ÚS 390/2019). Je evidentné, že v čase podania ústavnej sťažnosti (4. mája 2022) už krajský súd mal odvolacie konanie ukončené. Za takých okolností ústavná sťažnosť smeruje proti už netrvajúcemu zásahu zo strany krajského súdu, a preto ju ústavný súd kvalifikoval v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“).

III.2. K namietanému postupu okresného súdu:

8. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva zdĺhavým konaním súdov, zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa

namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v s'ťažnosti s'ťažovateľa nepreukázali v čase podania s'ťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola s'ťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

9. Z ústavnej s'ťažnosti ústavný súd zistil, že spis bol okresnému súdu vrátený 24. februára 2022, pričom do podania ústavnej s'ťažnosti (4. mája 2022) nebolo rozhodnuté o výške trov konania. Ústavný súd vlastným šetrením zistil, že okresný súd uznesením č. k. 10Csp/92/2017 z 25. mája 2022 rozhodol o výške trov konania. Vnímajúc povahu a celkovú dĺžku samotného namietaného konania vo vzťahu k rozhodovaniu o výške trov konania, ktorú ústavný súd môže posudzovať v súvislosti so s'ťažovateľom označenými základnými právami a ktorá v okolnostiach tohto prípadu predstavovala (ku dňu rozhodovania ústavného súdu) približne štyri mesiace, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia nie je ústavne neudržateľná. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie uvedených práv s'ťažovateľa (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08).

10. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“, nevyslovil porušenie uvedených práv s'ťažovateľa (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej s'ťažnosti, a preto na základe už uvedeného ústavný súd odmietol v tejto časti ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2022

Peter Straka
predseda senátu